

har tjent 200.000 Kr. mere end sædvanlig, har 80.000 Kr. tilovers endnu. Vi kan optage nye Statslaan, men vi har ikke Raad til at have en Arbejderbefolkning, som lever af Understøttelser, hvis Indtægter altsaa er saa ringe, at den ikke kan skaffe sig de Varer, den har Brug for. Vi maa se at naa dertil, at Arbejderne ikke taber den Glæde, Lykke, Tilfredshed ved Arbejdet, de har haft før. Opgaven i det kommende Aar maa derfor være, at vi skaffer Arbejde og ved Arbejdet Adgang til at leve uden at skulle ty til det offentlige om Hjælp. Den Opgave maa vi hjælpe hverandre med at faa løst.

Jeg ved godt, at en og anden vil krympe sig, naar vi skal til nye Skatter. De, der har tjent Penge under Krigen ved at fordyre Prisen paa Levnedsmidler, har i fordums Tid været de fremmeste i Rækken, naar der holdtes Skaaltaler for Danmark. Nu er der ikke Tid til Skaaltaler, nu er det Tid til i Gerning at vise, at man vil være med til i en kritisk Situation selv at bringe Ofre, for at Befolkningen ikke skal komme i den Situation, at store Dele af den for at leve maa have Understøttelse. Nu er Tiden til i Handling at vise, at man virkelig har ment noget med de smukke Ord. Jeg ved, at foruden det, jeg her har nævnt, ligger andre Opgaver for; Landbruget er i en vanskelig Situation, kan ikke faa de Ting, det har Brug for, udefra, Fiskeriet mangler Petroleum, og Haandværket og Industrien mangler Raastoffer. Staten vil faa mange Opgaver at løse, men nu maa vi føle os som en national Enhed, nu maa vi forstaa, at de mange Millioner, vi tjente under Krigens første tre Aar, maa anvendes saaledes, at vi kan faa helet de Saar, der er slaaede af den Kapitalisme, der har benyttet Situationen til at udplyndre Befolkningen ved højere Priser end dem, der var nødvendige alene af Hensyn til Krigssituationen. Vi lever i et lykkeligt Land. Vi har faaet at vide af Indenrigsministeren, at der er Mad nok til at mætte alle Munde. Vi har haft en daarlig Høst, men til Trods herfor og til Trods for, at Tilførslerne udefra er standset, har vi dog Mad nok til os alle i det kommende Aar. Vi er lykkeligt stillede i Forhold til de Lande, hvor Krigen raser, og hvor man de kommende Aar vil blive optaget af at genopbygge nedbrændte Byer og hærgede Landsdele, hvor man har en Stab af Invalider at forsørge, hvor alt er saa ulykkeligt i Sammenligning med danske Forhold. Men naar Krigen en Gang er sluttet, og

vi igen kommer under normale Forhold, maa den daarligst stillede Del af Befolkningen have Luft under Vingerne og Tro paa sig selv, den maa ikke have tabt Lysten til at arbejde, Lysten til igen at tage fat paa de store Opgaver efter Krigen. Og jeg er sikker paa, at hvis dette gaar op for alle, vil det ogsaa være let at skaffe Midler til de nødvendige Foranstaltninger. Jeg vil haabe, at Regeringen, bistaet af Socialdemokratiet, vil naa frem hertil, og jeg vil ogsaa haabe, at de andre politiske Partier vil yde deres Medvirkning, saa at det kan blive den store Opgave, den, der ligger for i Vinter. Det er ikke Socialisme, der her er Tale om, det er blot at hele nogle af de Saar, som Kapitalismen har slaaet, og Socialdemokratiet har alle Dage, selv om vort Maal er at faa Samfundet ordnet paa anden Maade, end der hidtil har været den raadende, bestræbt sig for, at de Samfundsforhold, vi lever under, kan blive saa taalelige som muligt. Vi vil ogsaa i det kommende Aar yde vor Medvirkning til, at Befolkningen kan komme til at leve under de lykkeligste og bedste Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik), der nu skulde have haft Ordet, har meddelt mig, at han paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede i Dag. Jeg skal derfor give Ordet til Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds.

Wulff: Naar jeg tager Ordet i Dag, er det ligesom i Fjor for paa min Gruppes Vegne at fremsætte en ret kort politisk Udtalelse. Jeg vil derfor ikke komme ind paa de mange Enkeltheder, som Finansloven kunde give Anledning til. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som var den første Taler her, berørte en lang Række af dem, og Tilfældet var i Dag, som det saa ofte har været før, at en stor Del af de Betragtninger, han fremsatte, kan jeg være enig med ham i. Jeg skal ikke gentage dem her og heller ikke søge at supplere dem.

Jeg skal heller ikke komme ind paa de Udtalelser, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]), fremsatte. I første Del af dem søgte han at levere et Forsvar for Socialismens Stilling til de store Militærbevillinger og indirekte Skatter til Trods for dens bekendte Anskuelse. Det vil jeg lade Socialdemokratiet om. Jeg hørte ikke, at der fremkom et Forsvar,